
VITA

BOSNYÁK ISTVÁN NYOLCADIK MONDATÁRÓL

Miután hivatlan életrajzírom, Bosnyák István, quasi, az olvasóhoz intézett nyolc veritékes mondatában újfent tanúbizonyságot tett arról, hogy irodalmi problémáinkra vonatkozóan nincsenek új érvei, s az általa korábban hangoztatottakat sem képes kivédeni, a nyolcadik, utolsó parancsolatában a kultúrpolitikai nyilatkozás illetékességét vitatva tör felettem pálcát. Ahogyan ő egy másik ember irodalompolitikai természetű megjegyzéseit, utalásait, hivatkozásait, mi több, elkötelezettségi vallomástételét — végső soron tehát meggyőződését — perbe fogja, az nem másnak, hanem neki, saját magának a káderlapjára kívánczó beszédes jellemrajz.

Szektás gondolkodásmódja szerint tudja csak elképzelni a Tartományi Pártbizottság irányelveinek, értékeléseinek, felméréseinek értelmezését és érvényesítési törekvését is. Engem például durván eltanácsol még a pártelvek felemlítőinek sorából is.

Én, személy szerint, a JKSZ programját és irányelveit közösségünk minden tagjára nézve érvényesnek tudom. Aki pedig ilyen vagy olyan módon közéleti szereplést vállal, nyilvánosság elé lép nézeteivel, és a közügyekből építően szándékozik kivenni részét, azt — függetlenül attól, hogy az illető párttag-e vagy sem — a JKSZ programja minden tekintetben kötelezi.

FEKETE Elvira

A vita szerkesztői berekesztése. Bosnyák István és Fekete Elvira irodalmi vitája, mely egy széles, irodalmunk neves művelőinek nézeteit összefogó, s ezáltal irodalmi életünk és az irodalmi fejlődés időszzerű kérdéseit megvillantó, nemcsak elvileg, hanem konkrétan is megfogalmazott szintről indult (a *7 Nap* interjúsorozata és az ezt összefoglaló írás a *Híd* márciusi számában), sajnos személyeskedésé, vádaskodásá, tehát az irodalmi vitától teljesen idegen, s irodalmi viták során megengedhetetlen címkézéssé fa-

jult, ahol már nem az érvek harcát, hanem a nagy szavak robbantását láthatjuk. Erre pedig, meggyőződésem szerint, a vitázó feleknek nincs szükségük, de legkevésbé irodalmunknak. Ezért — Bosnyák István októberi vitacikkét és Fekete Elvira mostani válaszát közölve — a további vitának a *Híd* már nem biztosíthat helyet.

Kétségtelenül az én szerkesztői mulasztásom, hogy *elvben* a vitát, a polemikát, a véleményserét támogatva, *gyakorlatilag* magát az elvet tettem kérdésessé, hiszen a vitázó felek iránti